

a jak slovní známka spojena je se známkou obrazovou a jak část obrazová je vypravena, žádají zboží známkou chráněné jen podle slovního označení (na př. »K a t h r e i n e r o v a sladová káva«). Ježto tedy rozsudek jednak neřešil otázku šalivosti označení zboží, obžalovanými do obchodu uváděného, a tím otázku porušení práv obžalobkyniných se správných hledisek právních, jednak nezjistil směrodatné okolnosti skutkové, a zejména také po stránce subjektivní, takovým způsobem, by bylo možno zrušovacímu soudu ihned ve věci samé rozhodnouti, bylo zmateční stížnosti soukromé obžalobkyně vyhověno a podle §u 288 čís. 3 tr. ř. dále uznáno, jak nahoře uvedeno, aniž bylo třeba, zabývat se dále uplatňovaným důvodem zmatečnosti čís. 4 §u 281 tr. ř. Pokud ovšem jde o slovní známky, obžalovanými rovněž k označení jejich zboží používané, a to o známku »Wanda« na obalech s německým textem a o známku »Málka« na obalech s českým textem, nelze uznati, že se obžalování používáním těchto známek dopustili zásahu do výhradního práva na užívání některé ze známek pro soukromou žalobkyni zapsaných, neboť podle zjištění nalézacího soudu nejsou tyto dvě známky pro soukromou obžalobkyni chráněny a nejsou také napodobeninami jejich chráněných známek, jak nalézací soud správně uznal. Ostatně zmateční stížnost rozsudku v tomto směru, jakož i ohledně používání závěrové známky pijícího dítěte — pro soukromou obžalobkyni rovněž nechráněné — ani ničeho nevytýká.

Čís. 1681.

Neschopností k placení (§ 486 čís. 2 tr. zák.) jest takový stav dlužníka, že není s to, by všechny své věřitele uspokojil ve lhůtě, přiměřené zásadám poctivého provozování toho kterého podniku (řádného obchodování). Stav ten může býti založen již stavem předlužení, nikoliv však pouhým váznutím platů.

Pojem »předlužení« a »váznutí platů«.

(Rozh. ze dne 24. června 1924, Zm II 33/24.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Mor. Ostravě ze dne 15. listopadu 1923, jímž stěžovatel byl uznán vinným přečinem zaviněného úpadku podle §u 486 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Vývody, jimiž zmateční stížnost provádí důvod čís. 9 písm. a) §u 281 tr. ř., poukazují zřetelně k námitce, že v napadeném rozsudku nejsou zjištěny skutečnosti, opodstatňující skutkovou známku vědomí pachatele o jeho neschopnosti k placení. Neschopností k placení rozumí se, že dlužník není s to, by veškeré své věřitele uspokojil úplně ve lhůtě přiměřené zásadám poctivého provozování toho kterého podniku, obzvláště

— jde-li o živnostníka neb obchodníka — v době, přiměřené zásadám řádného obchodování. Tento stav bude zpravidla dán stavem předlužení, leč by měl dlužník záruku, že schodek bude v přiměřené době napraven. Nestačí však pouhé váznutí platů, t. j. přechodný nedostatek hotových prostředků k vyrovnávání splatných dluhů, má-li dlužník přes to důvodné a spolehlivé vyhlídky, že se mu hotových prostředků dostane v takové výši a takové době, že svým závazkům vyhoví s průtahem nepřevyšujícím míru, jakou věřitelé za konkrétních okolností případu obvykle povolují. Rozhodovací důvody prvé stolice zjišťují sice objektivně výroky dosti přesnými naprostou nedostatečnost jmění obžalovaného k úplnému uspokojení věřitelů. Avšak nedostává se přesného zjištění, zda a kdy sobě obžalovaný tento svůj stav uvědomil. Otázkou, zda a kdy byl si obžalovaný vědom, že jest neschopen platiti, napadený rozsudek se vůbec nezabývá, ač obžaloba uplatňovala, že si obžalovaný musil býti předlužení vědom nejpozději v polovici roku 1922, a ač k takovému vědomí obžalovaného poukazovaly nejen značná výše schodku, ztráty nastavší klesáním zboží, na úvěr koupeného a nedostatek provozovacího kapitálu, nýbrž i seznání obžalovaného — při hlavním přelíčení arciť změněné — že si byl během roku 1922 vědom, že musí býti předlužen. Rozhodovací důvody zjišťují toliko, že obžalovaný věděl již v dubnu 1922, že se nachází v peněžní tísní. Tato slova mohou však při své nepřesnosti znamenati jak pouhé váznutí platů, tak i neschopnost ku placení ve smyslu shora vymezeném. Rozhodovací důvody uvádějí sice dále, že obžalovaný musel věděti, že nebude moci v dohledné době zaplatiti značné množství zboží, v krátké době na úvěr koupeného. Než i slovo »dohledné« jest nepřesné a nevyklučuje předpokladu dlužníka, že mu věřitelé i po případné splatnosti účtů posečkají, až zboží na úvěr koupené odprodá, a že takto bude s to, by platil v době přiměřené. Opětne používání nepřesných výrazů, neuvádění předpokladů, z nichž dospěl soud k výroku o vědomí obžalovaného, že nebude s to, by zboží v dohledné době zaplatil, a věta rozhodovacích důvodů, že se passivita obžalovaného zvýšila koupí zboží za 300.000 Kč, ač tomuto zvýšení passiv odpovídalo zvýšení aktiv o hodnotu zboží, nasvědčují tomu, že nalézací soud — zjišťuje vědomí obžalovaného — rozumí neschopností k placení již nedostatek hotových prostředků, dostatečných k vyrovnání splatných dluhů, ač by při tom šlo jen o vědomí o váznutí platů, byl-li si obžalovaný vědom svého předlužení a předpokládal-li že bude s to platiti s průtahem nepřevyšujícím míru, jaké byla dle všeobecných hospodářských poměrů v rozhodné době a dle zvláštních poměrů obžalovaného a jeho věřitelů obvyklou a přiměřenou. Odsuzující výrok spočívá tudíž na nesprávném výkladě zákonného pojmu neschopnosti k placení a jest zmatečným dle čís. 9 písm. a) Šu 281 tr. ř.

Čís. 1682.

Byl-li podvod spáchán zasláním písemné objednávky, jest soudem spáchaného trestného činu (§ 51 tr. ř.) soud, v jehož obvodě byla objednávka příjemcem přijata a vyřízena.

(Rozh. ze dne 24. června 1924, Nd II 34/24.)